

സമാന്തര മുന്നറിയിപ്പുകൾ - സംഖ്യ മൂന്ന്

പ്രവചനസന്ദേശങ്ങളുടെ ശക്തീകരണം: വെളിപ്പാടിന്റെ ദൂതന്മാരുടെ ക്രമാനുസൃത പരീക്ഷണപ്രക്രിയ

Jeff Pippenger
2023-08-08

വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനാലാം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നു ദൂതന്മാരുടെയും കൈകളിൽ ഒരു സന്ദേശമുണ്ടെന്നത് തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു നാം കഴിഞ്ഞ ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചത്. രണ്ടാമത്തെയും മൂന്നാമത്തെയും ദൂതന്മാർ അവരുടെ സന്ദേശവുമായി ഇറങ്ങി വരുമ്പോൾ അവരോടുകൂടെ ഒരു “ചുരുൾ” ഉണ്ടായിരിക്കുന്നവരായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു. ഓരോ ദൂതനും ഒരു സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഓരോ സന്ദേശത്തിന്റെ വരവും ഒരു ഫലം ഉളവാക്കുന്നു. ഒന്നാം ദൂതൻ 1798-ൽ എത്തി. ആ സന്ദേശം മുദ്രവിമോചിതമായി, അടുത്തുവരുന്ന ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിൽ വർധനയുണ്ടായി. ആ അറിവിന്റെ വർധന രണ്ടു വിഭാഗം ആരാധകരെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ എത്തിയപ്പോൾ, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകാരുടെ വീഴ്ചയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശം മുദ്രവിമോചിതമായി; അറിവിൽ വർധനയുണ്ടായി; രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉല്പാദിക്കപ്പെട്ടു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അർദ്ധരാത്രി നിലവിളിയുടെ സന്ദേശം എത്തിയപ്പോൾ, എക്സിറ്റർ ക്യാമ്പ് മീറ്റിംഗിൽ അത് മുദ്രവിമോചിതമായി; അറിവിൽ വർധനയുണ്ടായി; കന്യകമാരുടെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉല്പാദിക്കപ്പെട്ടു. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാം ദൂതൻ എത്തിയപ്പോൾ, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശവും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സകലവും മുദ്രവിമോചിതമായി; അറിവിൽ വർധനയുണ്ടായി; രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾ ഉല്പാദിക്കപ്പെട്ടു.

ദൂതന്മാരിൽ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ദൂതന്റെ സന്ദേശങ്ങളുടെ ശക്തീകരണത്തോടാണ് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. മുമ്പത്തെ ലേഖനം കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ, രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശത്താൽ ശക്തീകരിക്കപ്പെട്ടു; എന്നാൽ അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളി ഒരു ഏകദൂതനാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല, അനേകം ദൂതന്മാരാലാണ് അതു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ ദൂതനും അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളിയും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്ന ചരിത്രം കാണിച്ചുതന്നതുപോലെ, അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളി അതിനോടു ചേർന്നപ്പോൾ രണ്ടാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ശക്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. അതേ പുസ്തകത്തിൽ നമുക്കിങ്ങനെ അറിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

“സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൂതന്മാർ ഇങ്ങനെയും അങ്ങനെയും അതിവേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവർ ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരുകയും, വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു ഉയർന്നുചെല്ലുകയും ചെയ്തു.”

ചെയ്ത ഏതോ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു സംഭവത്തെ നിന്റെ പൂർത്തീകരണത്തെ നോക്കി നിന്നിരിക്കുക. ചെറിയ കാര്യമായിരുന്നെങ്കിലും പിന്നെ ഭൂമിയിലേക്ക് എത്തിയ വിവരങ്ങൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മറ്റൊരു ശക്തിയെ നോക്കുക. ദൂതനെ ഞാൻ കണ്ടു; അവൻ മൂന്നാമത്തെ ദൂതനോടു തന്റെ സ്വരം ഏകീകരിക്കുകയും, അവന്റെ സന്ദേശത്തെ നിന്റെ ശക്തിയും പ്രഭാവവും നൽകുകയും ചെയ്തു. മഹത്തായ ശക്തിയും മഹത്വവും ആ ദൂതനെ പുകർന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു; അവൻ ഇറങ്ങി വരുമ്പോൾ ഭൂമി അവന്റെ മഹത്വത്തെ അപ്രകാശിതമായി. ഈ ദൂതന്റെ മുമ്പായി പോയതും പിന്നിൽ പിന്തുടർന്നതുമായ വെളിച്ചം എല്ലായിടത്തും കടന്നു ചെന്നു. അവൻ ശക്തമായ ശബ്ദത്തോടെ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: മഹാബാബേൽ വീണുപോയിരിക്കുന്നു, വീണുപോയിരിക്കുന്നു; അത് ദൂതന്റെ ഉടെ വാസസ്ഥലവും, അശുദ്ധമായ സകലാത്മക്കളുടെയും അധിവാസവും, അശുദ്ധവും വെറുപ്പുള്ളവരുടെയും തുമായ സകല പക്ഷികളുടെയും കൂടാരവും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ ദൂതൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു തുപോലെ ബാബേലിന്റെ വീഴ്ചയുടെ സന്ദേശം വീണ്ടും നൽകപ്പെടുന്നു; അതിൽ 1844 മുതൽ സഭകളിലേക്ക് കടന്നു വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അഴിമതികളും ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തിയഥാസമയത്തു വരികയും, മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തെ നിന്റെ അവസാന മഹാപ്രവൃത്തിയിൽ ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; ആ സന്ദേശം ഒരു വലിയ നിലവിളിയായി വീർപ്പുമുട്ടുമ്പോൾ ദൈവത്തെ നിന്റെ ജനങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനുള്ള പരീക്ഷയുടെ ഘട്ടത്തിൽ നിലകൊള്ളേണ്ടതിന്നു എല്ലായിടത്തും ഒരുക്കപ്പെടുന്നു. അവരുടെമേൽ ഒരു മഹാവെളിച്ചം വസിക്കുന്നു തു ഞാൻ കണ്ടു; അവർ ആ സന്ദേശത്തിൽ ഏകീഭവിക്കുകയും, നിർഭയമായി മഹാശക്തിയോടെ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഘോഷിച്ചു പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

“സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള ബലവാനായ ദൂതനെ സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ദൂതന്മാർ അയയ്ക്കപ്പെട്ടു; എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങൾ അവളുടെ പാപങ്ങളിൽ പങ്കാളികളാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അവളുടെ ബാധകളിൽനിന്നു ലഭിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും അവളിൽനിന്നു പുറത്തുകടന്നുവരുവിൻ; അവളുടെ പാപങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം വരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു, ദൈവം അവളുടെ അകൃത്യങ്ങളെ ഓർത്തിരിക്കുന്നു’ എന്നു എല്ലായിടത്തും മുഴങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്നിയ ശബ്ദങ്ങൾ ഞാൻ കേട്ടു. ഈ സന്ദേശം മൂന്നാം സന്ദേശത്തിലേക്കുള്ള ഒരു കുട്ടിച്ചേർക്കലുപോലെ എനിക്കു തോന്നി; 1844-ൽ അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി രണ്ടാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടു ചേർന്നതുപോലെ അതും അതിനോടു ചേർന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം സഹിഷ്ണുതയോടെ കാത്തിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരിന്മേൽ വരിച്ചു; അവർ നിർഭയമായി അവസാന ഗംഭീരമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി, ബാബിലോണിന്റെ വീഴ്ച പ്രഖ്യാപിക്കുകയും, ദൈവജനത്തോടു അവളിൽനിന്നു പുറത്തുകടന്നുവരുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ അവർ അവളുടെ ഭയങ്കര വിധിയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടേണ്ടതിന്നു.” *Spiritual Gifts, volume 1, 193, 194.*

അർദ്ധ രാത്രിനാദം രണ്ടാം ദൂതനോടു ചേർന്നു; വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുന്നതു; അവൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുമ്പോൾ, അഡ്വൻ്റ് റിസത്തിന്റേ ആരംഭത്തിൽ അർദ്ധ രാത്രിനാദവും രണ്ടാം ദൂതനും ചേർന്നതിനെ അവൻ ആവർത്തിക്കുകയാണ്. രണ്ടാം സാക്ഷികളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അതായത് രണ്ടാം ദൂതനും മൂന്നാം ദൂതനും, ഓരോ ദൂതന്റെയും സന്ദേശത്തിനും അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദ്വിതീയ സന്ദേശമുണ്ട്. ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം എത്തിയപ്പോൾ, അതിന് ശേഷമുള്ള ഏതോ ഘട്ടത്തിൽ ആ സന്ദേശം ഒരു ദ്വിതീയ സന്ദേശത്തിൽ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നിരുന്നു എന്നു ഈ രണ്ടാം സാക്ഷികളും പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ഇത് സ്വാഭാവികമായും ഒന്നാം ദൂതന്റെ കാര്യത്തിലും സത്യമായിരുന്നതു. നാം ഇപ്പോൾ ഉദ്ധരിച്ച ദീർഘമായ ഭാഗത്തിലെ ആദ്യ ഖണ്ഡികയിൽ, സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഒന്നാം ദൂതനോടു അതേ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഉയർത്തുന്നത്; യോഹന്നാൻ അവയെ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടിലെ ദൂതനോടു ചർച്ച ചെയ്തപ്പോൾ തന്നെ. അവർ ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കുമ്പോൾ: "I was told that his mission was to lighten the earth with his glory, and warn man of the coming wrath of God." ഈ ഭാഗത്തിൽ അവർ ഒന്നാം ദൂതനെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്.

ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം 1798-ൽ എത്തി; അതിനുശേഷം, 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ഒട്ടോമൻ ആധിപത്യം അവസാനിച്ചപ്പോൾ അതിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. ആ സമയത്ത് വെളിപ്പാട് പത്താം അധ്യായത്തിലെ ശക്തമായ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങി വന്ന് ഒരു കാൽ ഭൂമിയിലും മറ്റേ കാൽ സമുദ്രത്തിന്മേലും വെച്ചു. അവൻ ആദ്യ ദൂതന്റെ അധികാരപ്രാപ്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഇതുതന്നെയാണ് ആദ്യ ദൂതന്റെ പ്രവൃത്തിയെ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ദൂതന്റെ അതേ പ്രവൃത്തിയായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. ഇരുവരും തങ്ങളുടെ മഹത്വത്താൽ ഭൂമിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; എന്നാൽ വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ദൂതൻ മൂന്നാം ദൂതനോടു ചേരുന്നു; അതുപോലെ അർദ്ധരാത്രി നിലവിളി രണ്ടാം ദൂതനോടു ചേർന്നു, വെളിപ്പാട് പത്തിൽ ഇറങ്ങി വന്ന ദൂതൻ ആദ്യ ദൂതനോടു ചേർന്നതുപോലെ.

അതിനാൽ, ആദ്യ ദൂതൻ എത്തിയപ്പോൾ, മുദ്രവിലക്കപ്പെട്ട ഒരു സന്ദേശം വെളിപ്പെട്ടു; അതു രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളായ ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചു. ആദ്യ ദൂതന്റെ സന്ദേശം വെളിപ്പാട് പത്താം അധ്യായത്തിലെ ദൂതനാൽ ശക്തിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ, തന്റെ കയ്യിൽ ഒരു ചെറുപുസ്തകം ഉണ്ടായിരുന്നു; അത് യോഹന്നാനോട് തിന്നുവാൻ അവൻ കല്പിച്ചു. ഇതുവഴി, അവൻ ഒരു സന്ദേശം കൊണ്ടുവന്നതും, അതിനെ മുദ്രവിലക്കിയതും, അതു രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളായ ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പിച്ചതും വ്യക്തമാകുന്നു. രണ്ടാം ദൂതനും, മിഡ്നൈറ്റ് ക്രൈയും, മൂന്നാം ദൂതനും എത്തിയപ്പോൾ, പരീക്ഷിക്കുകയും രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളായ ആരാധകരെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു മുദ്രവിലക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധപരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ ഭാഗം, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തെയും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയും ചെല്ലക്കോണ്ടി, മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ നടന്ന ക്രമാനുഗത പരിശോധനാ പ്രക്രിയ പുരാതനയിൽ സായേലിന്റെ അന്ത്യ കാലമായിരുന്ന ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കാലത്തു നടന്നതായി ഉന്നയിച്ചുവന്നു. ആത്മീയയിൽ സായേലിന്റെ ആരംഭത്തിലും പുരാതനയിൽ സായേലിന്റെ അന്ത്യത്തിലും ഒരു ക്രമാനുഗത പരിശോധനാ പ്രക്രിയ നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, പുരാതനയിൽ സായേലിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ആത്മീയയിൽ സായേലിന്റെ അന്ത്യത്തിലും അത്തരമൊരു ക്രമാനുഗത പരിശോധനാ പ്രക്രിയ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നതാണ്.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ, ഇത് 1798 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ രണ്ടു വർഗ്ഗാരാധകരെ പരീക്ഷിച്ചും ഉല്ലാദിപ്പിച്ചും ചെയ്ത അഞ്ച് മുദ്രാവിമോചനങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഒരു പരീക്ഷയിൽ നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടാൽ, അടുത്ത പരീക്ഷയിൽ നിങ്ങൾ വിജയിക്കുകയില്ലെന്ന് ഈ ഭാഗം വ്യക്തമായി ഉപദേശിക്കുന്നു; കാരണം, നിങ്ങൾ അതിനെ ശ്രമിക്കുകയുപോലുമില്ല. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ കാലത്ത്, രക്ഷാപദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ച് മുമ്പ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഉടമ്പടി ജനങ്ങൾ സമ്പൂർണ്ണ അന്ധകാരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതോടെയാണ് പരീക്ഷണപ്രക്രിയ അവസാനിക്കുന്നത് എന്നും വ്യക്തമാണ്. ദാനിയേലും യോഹന്നാനും തങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതായത്, മുദ്രാവിമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഓരോ പുതിയ സത്യത്തെയും വ്യക്തിപരമായി അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിരുന്ന ഒരു പുരോഗമനപരമായ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിലൂടെ കടന്നുപോയവരെ.

ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും പുസ്തകങ്ങൾ ഒരു പുസ്തകമാണ്; ദാനിയേലും യോഹന്നാനും ആ ഒരേ പുസ്തകത്തിന്റെ രണ്ട് സാക്ഷികളാണ്. ഒരു സാക്ഷി ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭവും, മറ്റൊരു സാക്ഷി ആ പുസ്തകത്തിന്റെ അവസാനവും ആകുന്നു. ഇരു സാക്ഷികളും പ്രതീകാത്മകമായി മരണവും പുനരുത്ഥാനവും അനുഭവിച്ചു; ഒരുവൻ മേദോ-പേർഷ്യ രാജ്യത്താൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടു (അത് യൂണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു), മറ്റൊരുവൻ റോമിനാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടു (അത് പാപ്പത്വത്തെ മുൻകൂട്ടി സൂചിപ്പിക്കുന്നു). ആരാധനാചാരങ്ങൾ മാറ്റാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ ദാനിയേൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടതുമായുള്ള യോജിപ്പിൽ, ശബ്ദത്ത് ആചരിക്കുന്നവനായതിനാലാണ് യോഹന്നാൻ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നത്. ഒരുമിച്ചു അവർ ലോകാവസാനത്തിൽ ഏഴാം ദിവസത്തിലെ ശബ്ദത്തിനുപകരം ഞായറാഴ്ചയിലെ ആരാധനയെ സ്വീകരിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നതിനാൽ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ദാനിയേലും യോഹന്നാനും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയപ്പെട്ടു വരായിരിക്കുന്നവർ, അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധേയപ്പെട്ടുവന്നവരായിരിക്കും; കാരണം, രാജാവിന്റെ "കലഹം"

അനുസരിക്കാത്തതിനാൽ ദാനിയേലിനെ സിംഹഗുഹയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ, ഉദ്ദേശ്യമായും പേർഷ്യരുടെയും നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു രാജാവിന്റെ കല്പനയും അവന്റെ മുദ്രയുടെ അധികാരവും മാറ്റാനാകാത്തതുകൊണ്ട് ദാനിയേൽ നിത്യത്തേക്ക് കായിക മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടവനായിരുന്നെന്ന് രാജാവിന്റെ മുദ്രകൾ ഉപയോഗിച്ച് വെക്കപ്പെട്ടവരിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടവർ സഭയ്ക്ക് നിയമകാലത്തു വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുന്നവർ. ഒക്ടോബർ 22, 1844-ന് വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ആവാതിൽ ആരും തുറക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ഒരു പ്രവചനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനസംഭവങ്ങൾ മാത്രം പരിഗണിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യം മാത്രമല്ല, ക്രമത്തിൽ പ്രവാചകൻ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നവർ അവനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യവും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നുള്ളതുമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നു ഇത്.

എങ്കിലും, ഒരു പ്രവചനത്തിന്റെ രണ്ടു സാക്ഷികളായി ആരംഭം (ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം)യും അന്ത്യം (വെളിപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം)യും ഒരുമിച്ച് പരിഗണിക്കുന്നതിന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണിത്; കാരണം, ഒരു ബൈബിൾ സത്യത്തെ സ്ഥാപിപ്പാൻ ആവശ്യമായത് രണ്ടു സാക്ഷികളാണ്. പ്രവചിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങളും, പ്രവചനത്തോടനുബന്ധിച്ച് പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടാന്തവും ഇരുവരും ദൈവശ്വാസപ്രേരിതങ്ങളാകുന്നു.

സകല തിരുവെഴുത്തും ദൈവപ്രചോദിതമായതാകയാൽ ഉപദേശത്തിനും, ശാസനയ്ക്കും, തിരുത്തലിനും, നീതിയിലുള്ള അഭ്യാസത്തിനും പ്രയോജനമുള്ളതാണ്; അതുവഴി ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ സമ്പൂർണ്ണനായി സകല സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും പൂർണ്ണമായി സജ്ജനാകേണ്ടതിന്നു. 2 തിമോഥേയോസ് 3:16, 17.

ബൈബിളിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ലോകാവസാനത്തെ ചിത്രീകരിക്കുന്നവയായിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ഒരു പ്രവാചകൻ ആ പ്രവചനം സ്വീകരിക്കുകയും അതിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേളയിൽ അവനും അവനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളും ലോകാവസാനത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ആകയാൽ, ഒരു പ്രവാചകന്റെ പരിസരങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രവചനാത്മകമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ആ പ്രവാചകൻ ലോകാവസാനത്തിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈ ബോധ്യം അടിസ്ഥാനമാക്കി, മലാഖിയുടെ ഏലീയാ പ്രവചനരേഖയെ വെളിപ്പാട് പതിനാലും പതിനെട്ടും എന്ന രേഖകളോടു ചേർത്ത് നോക്കുമ്പോൾ, അവയെല്ലാം അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പ് സന്ദേശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു—എന്നാൽ അവയുടെ സാക്ഷ്യം ദ്വിമുഖമാണ്.

ദൈവജനത്താൽ നിന്നു പുറത്തുള്ള മുൻകൂട്ടി പ്രവചിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ സന്ദേശം രൂപംകൊള്ളുന്നതു; അതോടൊപ്പം, ആ സന്ദേശം സ്വീകരിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പ്രവാചകൻ അനുഭവിച്ച അനുഭവങ്ങൾ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിയ സാക്ഷ്യവും രൂപംകൊള്ളുന്ന ഒരേ ചരിത്രത്തെ നിന്റെ ബാഹ്യവും ആന്തരികവും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രവാചകരേഖകളെന്ന പ്രവാചകസങ്കല്പം അഡ്വൈൻസിംഗ് നിന്റെ പയനിയർമാർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പൊതുരേഖയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ഈ പ്രയോഗത്തെ നിന്റെ പയനിയർമാർ നൽകിയ ശ്രദ്ധ, ഉദാഹരണം, എന്റെ മനസ്സിൽ, വെളിപ്പെടുത്തലുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയ്ക്കും വെളിപ്പെടുത്തലുകളിൽ എഴുതപ്പെട്ടവയ്ക്കും സഭയുടെ ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി ഉള്ള ചരിത്രത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന സമാന്തര ചരിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു അവർ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്. മൂലകൾ ബാഹ്യ ചരിത്രത്തെ യും സഭകൾ ആന്തരിക ചരിത്രത്തെ യും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു.

മലാഖിയുടെ ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശവും വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ പതിനാലാം പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായങ്ങളിലെ സന്ദേശങ്ങളും, വെളിപ്പാട് ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ "യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാട്" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന അതേ അന്തിമ മുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശത്തെയാണ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നത്. ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവപിതാവ് ആ സന്ദേശം ക്രിസ്തുവിന് നൽകി; പിന്നെ ക്രിസ്തു അത് ഗബ്രിയേലിന് നൽകി; ഗബ്രിയേൽ അത് യോഹന്നാനു നൽകി; തുടർന്ന് യോഹന്നാൻ അത് സഭകൾക്കു അയച്ചു. ഏലിയാവിന്റെ സന്ദേശവും, വെളിപ്പാട് ഒന്നാം, പതിനാലാം, പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശങ്ങളും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരേ സന്ദേശം തന്നെയാണ്.

പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ പ്രവാചകന്മാർക്കു അധീനമായിരിക്കുന്നു. ദൈവം കലഹത്തിന്റേതല്ല, സമാധാനത്തിന്റേതാകുന്നു; വിശുദ്ധന്മാരുടെ എല്ലാസഭകളിലും അങ്ങനെ തന്നെ. 1 കൊരിന്ത്യർ 14:32, 33.

അത് എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരേ സന്ദേശമാണ്; കാരണം "പ്രവാചകന്മാർ പ്രവാചകന്മാർക്കു അധീനരാകുന്നു." ഈ വാക്യങ്ങളിൽ "subject" എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം: "അധീനമാക്കുക; ആത്മനേപദമായി അനുസരിക്കുക: — അനുസരണയ്ക്കു കീഴിലാക്കുക (അനുസരണമുള്ളവരാക്കുക), കീഴ്പ്പടുത്തുക, വശീകരിക്കുക, അധീനരാക്കുക (ആരോടോ, ഏതൊന്നിനോടോ), കീഴടക്കപ്പെട്ട നിലയിലാക്കുക (ആരോടോ, ഏതൊന്നിനോടോ), സ്വയം സമർപ്പിക്കുക." എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും പരസ്പരം ഏകമതക്കാരാണ്, പരസ്പരം ഒരുവൻ മറ്റൊരുവനു കീഴടങ്ങിയവരുമാണ്; അല്ലാത്തപക്ഷം അവർ പ്രസ്താവിച്ച സന്ദേശം ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിച്ചേനെ.

അവസാനമുന്നറിയിപ്പിന്റെ സന്ദേശത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന സകല പ്രവാചകദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അതേ സന്ദേശത്തെയാണ്

പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ത്. പത്തു കന്യകമാരുടെ ഉപമയിൽ "ജ്ഞാനികൾ" എന്നു പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന വർ, ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചനം ചെയ്തപ്പോൾ "ജ്ഞാനവർദ്ധന" ഗ്രഹിക്കുന്ന "ജ്ഞാനികൾ" വിളിക്കപ്പെടുന്ന വർത്തന്ന ആകുന്നു; ആ "ജ്ഞാനികൾ" പ്രത്യേക സന്ദേശം മുദ്രവിമോചനം ചെയ്തപ്പോൾ തിരിച്ചറിയുന്നതു കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമാണ്. ആ തിരിച്ചറിയൽ, ബൈബിളിനകത്തു തന്നെ പ്രത്യേകമായി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വേദപഠനരീതിയെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ സാധ്യമായി വരുന്നതു. യേശുവിന്റെ ഇരുപത്തൊമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ, ഒരു ബൈബിൾ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന വിവിധ പ്രവാചകരേഖകളെ ശരിയായ പ്രവാചക സംഭവങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കേണ്ടതിന്നു പരസ്പരം സമാന്തരമായി ഒരുമിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന പ്രക്രിയയിലൂടെ ആരീതി നടപ്പിലാക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ ലേഖനം ഇവിടെ സമാപിപ്പിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ക്ഷമ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു; ഈ ചിന്തകൾ അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരുന്നതാണ്.